29/11/2021

«Στα παιδιά μας όλο ‘‘μή’’…»

/ Ενορίες

Αυτό που μπορούν να κάνουν οι γονείς, είναι να δώσουν τα εργαλεία και τα εφόδια, και θα αφήσουν το κέντημα και την δημιουργία να την κάνει το παιδί με τα δικά του υλικά. Το παιδί θα περπατήσει στα δικά του τα βήματα και οι γονείς θα είναι εκεί να το βοηθήσουν.

Εκδήλωση, στο πλαίσιο της σειράς «Ελεύθεροι διάλογοι», του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…», του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 26 Νοεμβρίου, στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού.

Ο Νικόλαος Σαμπαζιώτης, Υπεύθυνος των εκδόσεων «ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ», φιλοξένησε τον π. Σπυρίδωνα Σκουτή, κληρικό της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, εφημέριο του

Ιερού Ναού Αγ. Κωνσταντίνου και Ελένης του Νοσοκομείου “ΕΛΠΙΣ”, σε μια συνάντηση με θέμα: «Στα παιδιά μας όλο ‘‘μή’’…».

Η συνάντηση, μεταδόθηκε από το διαδίκτυο, μέσα από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…» στο YouTube.

Μιλάμε πολύ για το σκοτάδι, αλλά δεν μιλάμε για το φως και για τον Χριστό, σημείωσε αρχικά ο π. Σπυρίδων. Πολλές φορές κάνουμε το λάθος κι επικεντρωνόμαστε στα άσχημα και βάζουμε οχυρά, χωρίς να αφήσουμε τον άλλον να αναπνεύσει, ακόμα και με μια μορφή τυπικής αγάπης. Δεν μπορούμε να μιλήσουμε για το φως και να αφήσουμε την χάρη του Θεού να μιλήσει στις καρδιές των παιδιών, ανανρρωτήθηκε.

«Κάνουμε το λάθος να καταγγέλλουμε τα παιδιά, να τα οχυρώνουμε, να τους κάνουμε παρατηρήσεις. Ο δρόμος της αγάπης, ο δρόμος ο ανοιχτός της παιδαγώγησης αλλά μέσα από την δική τους προσωπική ελευθερία, πρέπει να αναρωτηθούμε που είναι.

Η βάση είναι να μιλάμε με τα παιδιά. Πολλοί γονείς έχουν πρωτίστως πρόβλημα έλλειψης επικοινωνίας με το παιδί τους. Αν δεν έχει κοινωνία και επικοινωνία με το παιδί του ο γονιός, δεν θα μπορεί να κάνει τίποτα.»

Γι’ αυτό και συνεχίζοντας, παρότρυνε τους γονείς να κουβεντιάζουν μαζί του βαθύτερα πράγματα, για να κοινωνήσουν τη ζωή του, με μία προσωπική του συγκατάβαση.

Να γίνει ένας διάλογος, που έχει ένα χαρακτηριστικό, το να ακούει ο γονιός περισσότερο. Και μετά να μπορέσει να το βοηθήσει με την προσευχή του και με το δικό του προσωπικό βίωμα.

Όταν εστιάζει μόνο στα αρνητικά και τα «μη», έχει μετά ένα παιδί ακρωτηριασμένο, φοβισμένο, ένα παιδί που δεν μπορεί να ζήσει, δηλαδή να σχετιστεί, οπότε και τον Θεό τον βλέπει μετά ως ένα είδωλο, ένα τοτέμ.

Ενώ, τόνισε ο π. Σπυρίδων, αν του δείξει τον δρόμο της εν Χριστώ ελευθερίας, μέσα από το δικό του βίωμα, με βάση το διάλογο και να μπορέσει να το ακούσει, έτσι θα μπορέσει να πλησιάσει τη ζωή του, την καρδιά του και θα βρεθεί η άκρη του νήματος. Θέλουν διάλογο τα παιδιά, γι' αυτό κλείνονται μέσα στα δωμάτια τους, γι' αυτό χρησιμοποιούν τα social media, διψούν για ζωή.

«Οφείλει βέβαια να το προστατεύσει, αλλά όχι με έναν συνεχή τρόμο, με μία συνεχή κατάσταση προσωπικών απωθημένων που τα μεταθέτει. Να αφήσει το παιδί να ξετυλίξει τα φτερά του, την δική του προσωπικότητα.

Αυτό που μπορούν να κάνουν οι γονείς, είναι να δώσουν τα εργαλεία και τα εφόδια, και θα αφήσουν το κέντημα και την δημιουργία να την κάνει το παιδί με τα δικά του υλικά. Το παιδί θα περπατήσει στα δικά του τα βήματα και οι γονείς θα είναι εκεί να το βοηθήσουν.»

Παιδαγωγούν οι γονείς και μαθαίνουν τα παιδιά να παίρνουν την προσωπική τους ευθύνη μέσα από την δική τους ελευθερία, από μικρά. Ο γάμος που θα κάνουν αργότερα στη ζωή τους, ξεκινάει ήδη από τα παιδικά τους χρόνια, από εκεί θα κτιστεί. Νομίζουμε, συνέχισε ο π. Σπυρίδων, ότι οι άνθρωποι μεγαλώνουν αυτόματα και θεωρούμε ότι οι καταστάσεις της ζωής, έχουν να κάνουν με ηλικίες.

Η διάκριση είναι μεγάλο πράγμα, αγία αρετή, σημείωσε προχωρώντας στην συζήτηση. Πως θα πεις, πότε θα το πεις, με ποιο τρόπο θα το πεις και τι θα πεις. Και αν θα το πεις με σεβασμό στον άλλον, ελεγκτικά, με αγάπη, με προσευχή. Μπορεί πραγματικά μία λέξη, να σκοτώσει έναν άνθρωπο, να του καταστρέψει τον ψυχισμό, να τον στιγματίσει για πάντα, όπως είπε χαρακτηριστικά.

«Να σταθούν οι γονείς δίπλα στα παιδιά, να κουβεντιάζουν μαζί τους όμορφα και ωραία, να μην είναι χειριστικοί και ελεγκτικοί και ιδιαίτερα όταν το παιδί ωριμάσει και αργότερα παντρευτεί.

Θέλουν κάποιοι να ζήσουν μέσα από κάποιόν άλλον, την ζωή που δεν έζησαν. Αυτά είναι στην ουσία σφαίρες που σκοτώνουν γάμους, προσωπικότητες. Αποθέτουν πράγματα στον άλλον τα οποία πολλές φορές είναι στο φαντασιακό επίπεδο.»

Οφείλουν οι γονείς να είναι δίπλα στα παιδιά με διάκριση, με προσευχή και αγάπη, με πολύ διάλογο, από μικρή ηλικία και πάντοτε μέσα από τον δρόμο της Εκκλησίας.

Είναι επίσης πολύ σημαντική, η σχέση των γονέων μεταξύ τους. Είναι μια τεράστια παιδαγωγία, που πολλές φορές δεν δίνεται η σημασία που της αναλογεί. Αν οι γονείς αγαπιούνται πραγματικά, και αυτό βιώνεται μέσα στο σπίτι, αυτή η αγάπη

είναι παιδαγωγική μετάγγιση στην καρδιά του παιδιού.

Ο Χριστός ο ίδιος, δεν άλλαξε με την βία κανέναν, παρατήρησε ο π. Σπυρίδων. Εκείνη την περίοδο, ο Χριστός ήταν ο ίδιος, αλλά ο καθένας έκανε διαφορετικές μεταφράσεις, ανάλογα με αυτό που είχε μέσα του και με ανάλογα με την δική του προσωπικότητα.

Έτσι και οι γονείς, κάνουν τέτοιες μεταφράσεις και πολλές φορές τις περνάνε στα παιδιά, περνώντας έναν Χριστό διαφορετικό. Ο Χριστός μας αγαπάει μέσα στο λάθος, μέσα στην αμαρτία, μέσα στην δυσκολία. Εκεί είναι ο Χριστός, εκεί αποκαλύφθηκε και αποκαλύπτεται συνέχεια. Μέσα στον πόνο, στο δάκρυ, την αιμορραγία εμφανίζεται ο Χριστός να ανασηκώσει τον άνθρωπο.

Ο λόγος που θα ειπωθεί στο παιδί, δεν είναι για να αλλάξει κατεύθυνση και να ακολουθήσει εκείνη των γονιών, αλλά θα είναι ένας λόγος προβληματισμού, αγάπης και συνοδοιπορίας. Η ευθύνη μετά, θα είναι του παιδιού και αυτό είναι κάτι που το ξεχνούν οι γονείς.

Και όπως είπε ολοκληρώνοντας τον διάλογο:

«Η Εκκλησία είναι εκεί πάντοτε για να αγκαλιάσει τον άνθρωπο κι όχι να τον ελέγξει. Και είναι πολύ όμορφο τα παιδιά να μαθαίνουν να παίρνουν την ευθύνη, να αναγνωρίζουν τα λάθη, να μπορέσουν να καταλαβαίνουν τις δικές τους δυνατότητες. Γιατί αν δεν γνωρίζουν, μέχρι που μπορούν να πάνε, μέσα από την δική τους δυνατότητα, τότε αν ξεφύγουν, θα υπάρξει πρόβλημα.

Ο ύμνος της αγάπης, του αποστόλου Παύλου, λύνει όλα αυτά τα θέματα και τις υπερβολές των γονιών. Για να βρίσκουν την χρυσή τομή σε κάθε λέξη, γιατί κάθε λέξη του ύμνου, είναι τα συστατικά της αγάπης.»

Τον διάλογο μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ:

«Στα παιδιά μας όλο ‘‘μή’’…» (π. Σπυρίδων Σκουτής – Νικόλαος Σαμπαζιώτης)

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς